

gået i spidsen, og vi har jo nu sagt: Nu har I næste år, 2008, til at klare det i IMO, jeres egen organisation, og hvis ikke I finder en løsning der, så er det et af de væsentlige temaer i forbindelse med en ny global klimaafnåte i 2009, forhåbentlig.

Så må jeg altså lige til sidst sige, at man stadig væk skal huske, at selv om Danmark har et højt CO₂-udslip – af mange grunde, f.eks. på grund af at vi alle sammen lever på et højt forbrugsniveau – så er det en kendsgerning, at sammen med Tyskland er Danmark det land i verden, der vil have reduceret sit CO₂-udslip mest i 2012 – det år, hvor man skal være i land med det – nemlig med 21 pct.

Kl. 13:43

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den sidste spørger til klima- og energiministeren er hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:43

Spm. nr. US 8**Ole Vagn Christensen (S):**

Thy er førende i Danmark inden for vedvarende energi på grund af en tidligere indsats. Vi har 252 vindmøller, som dækker 80 pct. af den vedvarende energi. Vi havde en drøm om at kunne få opstillet 17 store møller for at opnå de 100 pct., men vi må jo indrømme, og det må ministeren jo også i forbindelse med klimamødet på Bali, at der ikke er den folkelige begejstring omkring det at få oprettet vindmøller. Det kan så skyldes, at man i 6 år har haft en negativ holdning til vindmøller, men det kan også skyldes, at vi er i den situation, at det handler om, hvem der skal have ejerskabet til dem, og at afstands-kriterierne ikke er accepteret af befolkningen.

Nu ved jeg godt, at der foregår drøftelser og forhandlinger om at skabe et energiforlig, men det, jeg har brug for, er den folkelige begejstring. Hvordan har ministeren tænkt sig at den kan udbredes? Her mener jeg, at ejerforholdene spiller en væsentlig rolle, for det har jo været sådan hidtil, at værdien af disse 252 møller er kommet området til gode, ved at der har været nogle indkomster. Men hvis ejerne kommer til at sidde alle mulige mærkelige steder, er der jo ikke den samme interesse for, at man kan sige, at det her er noget, der kan være med til at bygge et område op, nej, så kan det splitte et område.

Derfor er mit spørgsmål: Hvad agter ministeren at gøre, og hvordan agter hun at fremføre

sine argumenter på dette område på Bali, så vi kan få vendt den folkelige modstand til en folkelig opbakning?

Kl. 13:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:45

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Man kan give regeringen skylden for meget, men at der ikke ligefrem er folkelig begejstring der, hvor man placerer en meget stor mølle tæt på mennesker, tror jeg nu er lidt uafhængigt af, hvad farve den til enhver tid siddende regering har.

Vi har alle sammen en fælles opgave med at prøve at få de store møller placeret i landskabet, så der er respekt for landskabet, og så der er respekt for mennesker. Derfor har vi lagt meget vægt på, at vi ikke dikterer opstillingen her fra Christiansborg eller fra København, men at kommunerne får lejlighed til at placere dem ordentligt netop med respekt for mennesker og landskab.

Så har vi også fokus på det, hr. Ole Vagn Christensen nævner omkring ejerforhold. Det var nemmere, dengang de stod nede i mandens egen baghave og man selv kunne tjene pengene på det også osv., så var det måske nemmere at leve med generne. Dengang var møllerne jo så også mindre. Derfor har vi sat et arbejde i gang med henblik på at se, om der er nogle muligheder for, at vi kan have en eller anden slags genskabt ejerfornemmelse. Og hr. Ole Vagn Christensens partifæller var altså til forhandling om bl.a. det her så sent som i morges, så vi arbejder hårdt på den sag.

Kl. 13:46

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:46

Ole Vagn Christensen (S):

Nu er det jo ikke sådan, at den folkelige begejstring bare opstod ved, at folk havde møllen stående i baghaven. Det er sådan – og det ved ministeren jo også godt – at der er oprettet store vindmølleparker, også i det område. Men jeg er helt enig i, at kriterierne for, hvordan og hvor tæt de må komme på en befolkning, når det drejer sig om de store møller, ikke er så klare, så der er opbakning til dem. Her må vi i de diskussioner, der er rundtomkring, konstatere, at vi har den kedelige oplevelse, at folk faktisk føler, at der ikke tages hensyn til dem.